

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. P.**, bytem D., zastoupeného Mgr. Danielem Šenkyříkem, advokátem, se sídlem J. Wericha 576, 388 01 Blatná, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 7.9.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 10.7.2012 č.j. X o invalidní důchod a o nákladech řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 27.11.2012 č. j. 16Ad 43/2012-63 a proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 5.6.2013 č. j. 16Ad 43/2012-119,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátce JUDr. Soně Panuškové s e p ř i z n á v á odměna ve výši 6.000,-Kč.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu Mgr. Danielu Šenkyříkovi s e p ř i z n á v á odměna ve výši 7.700,-Kč a dále odměna ve výši 7.100,-Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni na účet č. 212501050/0600, VS: 1643/2012, ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této věci bylo zahájeno dne 10.9.2012 doručením žaloby ze dne 7.9.2012, kdy žalobce nesouhlasil s *napadeným usnesením žalované ze dne 10.7.2012 č.j. X* o zastavení řízení o námitkách ve smyslu § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu, tj. zákona č. 500/2004 Sb., které vydala proto, že dne 14.6.2012 při jednání na ČSSZ pracoviště Plzeň vzal žalobce námitky zpět. Žalobce namítal, že mu lékařka Lékařské posudkové služby vyhrožovala a vydírala jej, proto pod nátlakem podepsal, že bere námitky zpět.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 27.11.2012 č.j. 16Ad 43/2012-63 byla žaloba odmítnuta jako nepřipustná dle § 68 písm. a) s.ř.s. Následně Nejvyšší správní soud v Brně (dále jen NSS) rozhodl o kasační stížnosti žalobce rozsudkem ze dne 14.3.2013 č.j. 4 Ads 133/2012-42 tak, že usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 27.11.2012, č.j. 16Ad 43/2012-63 zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení.

Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 5.6.2013 č.j. 16Ad 43/2012-119 byla žaloba zamítnuta, žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení a ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Panuškové byla přiznána odměna za zastupování v celkové výši 6.000,-Kč (zdejším soudem byla uhrazena dne 31.7.2013).

NSS rozsudkem č.j. 4Ads 67/2013-21 ze dne 28.8.2013 vyhověl podané kasační stížnosti žalobce a zrušil rozsudek zdejšího soudu ze dne 5.6.2013 č.j. 16Ad 43/2012-119 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, zároveň byla zproštěna advokátka JUDr. Soňa Panušková povinnosti zastupovat žalobce, nebyla jí přiznána odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti, a zástupcem žalobce byl ustanoven advokát Mgr. Daniel Šenkyřík.

Následně zdejší soud rozsudkem ze dne 13.11.2013 č.j. 16Ad 43/2012-178 rozhodl po provedení výslechu svědkyně J. F., referentky Lékařské posudkové služby ČSSZ pracoviště Plzeň (dále jen LPS), která vyhotovila dne 14.6.2012 úřední záznam o zpětvzetí námitek žalobcem, o zamítnutí žaloby, žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, dříve ustanovenému zástupci žalobce advokátce JUDr. Soně Panuškové byla přiznána odměna ve výši 6.000,-Kč a současněmu ustanovenému zástupci žalobce advokátu Mgr. Danielu Šenkyříkovi byla přiznána odměna ve výši 7.700,-Kč, která bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.

Po podání kasační stížnosti žalobce znovu NSS rozsudkem č.j. 4Ads 122/2013-23 ze dne 6.3.2014 zrušil rozsudek zdejšího soudu ze dne 13.11.2013 č.j. 16Ad 43/2012-178 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení s tím, že v dalším řízení krajský soud za stávajícího obsazení provede důkazy výslechem svědkyně MUDr. M. P. a reprodukcí nahrávky rozhovoru stěžovatele (žalobce) s vedoucí posudkových lékařů pracoviště žalované v Plzni. Krajský soud je však oprávněn provést i jiné důkazy, pokud taková potřeba vyjde v dalším řízení najevo, a podle § 110 odst. 4 s.ř.s. je vázán právním názorem, který NSS vyslovil v tomto zrušovacím rozhodnutí. Dále bylo uvedeno, že v novém rozhodnutí krajský soud dle § 110 odst. 3 věty první s.ř.s. rozhodne o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti, včetně odměny ustanoveného zástupce žalobce.

S ohledem na citovaný rozsudek NSS č.j. 4Ads 122/2013-23 ze dne 6.3.2014 zdejší soud vyzval opakovaně žalobce i jeho zástupce Mgr. D. Šenkyříka (ustanoven žalobci rozsudkem NSS č.j. 4Ads 67/2013-21 ze dne 28.8.2013) k předložení předmětné nahrávky s vedoucí posudkových lékařů ČSSZ v Plzni za účelem přípravy zařízení k jejímu přehrání na soudním jednání dne 21.5.2014, avšak soudu bylo dne 5. a 9.5.2014 sděleno, že žalobce předá nahrávku až na soudním jednání s tím, že bude mít k dispozici zařízení, které bude schopné nahrávku náležitým způsobem přehrát tak, aby byla zachycena mikrofony v soudní síni, kterými bude řízení dokumentováno.

Při ústním jednání dne 21.5.2014 (průběh byl zaznamenán nahrávacím zařízením), byla dle závazného názoru NSS (rozsudek ze dne 6.3.2014) vyslechnuta jako svědkyně MUDr. M. P., která posuzovala zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách naposledy při jednání dne 14.6.2012, a také byla provedena reprodukce předmětné nahrávky pořízené tajně žalobcem údajně s vedoucí posudkových lékařů pracoviště žalované v Plzni. Ustanovený zástupce žalobce sdělil, že žalobce na žalobě trvá, nicméně mu před jednací síní bylo sděleno, že si žalobce přeje ukončit vzájemnou spolupráci z důvodu nedůvěry v osobu advokáta, takže neví úplně přesně, jak to řešit procesně, ale vyjádřil se tak, že by se chtěl hájit sám (poznámka soudu: žalobce si nezvolil zástupce na základě udělené plné moci, ale zástupce mu byl ustanoven pravomocným rozhodnutím NSS, proto o zproštění povinnosti zastupovat, může být rozhodnuto tím, kdo jej ustanovil). Žalobce sice nejprve požadoval zavolat záchranku kvůli jeho zdravotnímu stavu a dále tvrdil, že jednání opustí na protest kvůli tomu, že ve věci i nadále jedná JUDr. Alena Hocká, ale nakonec setrval po celou dobu jednání.

Svědkyně MUDr. M. P. ve své výpovědi zcela jednoznačně popřela, že na pana P. nátlak činila a myslí si, že ten nátlak byl ve směru opačném, tedy více na ni, ale ona ze svého posudkového závěru nehodlala ustoupit. Neměla vůbec zájem na pana P. tlačit, posudek měla připravený a navíc mu věnovala trojnásobné množství času, než běžně klient v námitkovém řízení vyžaduje, neboť tady to bylo odročené, hodně telefonovala, skutečně se snažila doložit vše, aby to bylo řádně objektivizované. Panu P. sdělila, že skutečně nemá nárok na žádný stupeň invalidity a to předpokládá, že není žádný nátlak, stejně tak rada, že pokud vezme námitku zpět (v metodickém pokynu bylo uvedeno, že klient má být poučen o dalším oprávněm prostředku), zůstane mu přiznaný třetí stupeň invalidity, ale od data, které stanovil pan doktor při posouzení na OSSZ a námitkové jednání bude ukončeno tak, jako kdyby neproběhlo; také mu řekla, že kdyby námitkové jednání proběhlo a byla mu oduznaná invalidita, může samozřejmě podat žalobu ke krajskému soudu, ale vzhledem k vyličeným skutečnostem nepředpokládá, že by byl zhodnocen zdravotní stav jinak. Posudkový lékař má jednoznačné dokumenty a mají jeden právní předpis, vyhlášku 359/2009 Sb., dle které všichni posudkoví lékaři postupují stejně. Poučila žalobce o zpětvzetí námitky a myslí si, že to nebyl nátlak, byla to pouze rada a rozhodně na tom (zpětvzetí námitky) netrvala. Posudek byl připravený, kdyby pan P. řekl „v žádném případě, já prostě si tu žalobu podám, dejte mi ten posudek“, tak tady nebylo žádné jiné řešení, než vytisknout a posudek mu zaslat. Setrvala také na tom, že žalobce byl dostatečně poučen, postupovala přesně podle etického kodexu, pravidel a metodického pokynu, který byl vydán. Uvedla také, že nebyl-li pan P. spokojen s jejím chováním, mohl si jít stěžovat vedoucí regionálního oddělení Plzeň nebo také řediteli, mohl to učinit hned, nic takového se ale nestalo. Rovněž uvedla, že se snažila zhodnotit zdravotní stav i zpětně, když ta námitka byla velice obsáhlá, měla formát sešitového vydání, žalobce tam popisoval svoji cestu životem, své problémy, diagnózy atd., ne všechno bylo doložené dokumentací, objektivizováno a vyšetřeno; některé příhody jím dokumentované třeba v podobě ischemické choroby srdeční nebo infarktu myokardu, protože objektivizovány nebyly, do diagnostického souhrnu neuváděla, ale jsou podrobně popsány v průběhu, protože ta koronarografie je vidět a i lékaři se věnovali jeho subjektivním problémům, protože skutečně koronarografie není vyšetřovací metoda první volby, kam se člověk posílá. Svědkyně k dotazu uvedla, že po rozhodnutí pana P. vzít zpět námitky byla v počítači v programu Posudky nalezena sekretářkou (referentkou LPS) příslušná předloha, která byla doplněna o datum jednání, v té době ještě nebyla potřeba (v takové situaci) vytisknout protokol, proto posudek zůstal v elektronické podobě; z počítače sekretářka vytiskla předlohu zpětvzetí námitky (doplněno o

datum jednání) a ještě navíc tiskárna je přes chodbu ve vedlejší místnosti, takže ještě pro tu listinu musela dojít a pak ji žalobce podepsal, takže tam byl dostatečný časový prostor.

Žalobcem provedena reprodukce předmětné nahrávky na jím přineseném přístroji, jelikož ji žalobce odmítl předložit soudu k zajištění reprodukce s tím, že na soudním jednání bude mít k dispozici zařízení, které bude schopné nahrávku náležitým způsobem přehrát tak, aby byla zachycena mikrofony v soudní síni, kterými bude řízení dokumentováno. Nebylo však žalobcem upřesněno, kterého dne, s jakou konkrétní osobou a z jakého důvodu nahrávka byla pořízena bez vědomí druhé osoby – údajně byla pořízena týden po jednání, kdy vzal zpět námítky a to v kanceláři vedoucí lékařky LPS ČSSZ v Plzni. *Z nepříliš srozumitelné nahrávky je toliko zřejmé, že byl řešen požadavek žalobce o poskytnutí písemnosti o jeho zpětvzetí námitek nejmenovanými a blíže neupřesněnými pracovníci.*

Zástupce žalované nenavrhл doplnění dalších důkazů, návrh žalobce na doplnění dokazování výsledkem MUDr. L. (*posudkový lékař OSSZ Klatovy*) považoval soud za nadbytečný, když jej k němu nezavázal ani NSS, proto vyhlásil *usnesení, jímž návrh žalobce na toto doplnění dokazování jako nadbytečný zamítl.*

Závěrem žalobce požadoval, aby věc byla vrácena správě sociálního zabezpečení, aby si opravdu vyžádali ty lékařské zprávy, které také měli vyžádat, ale nevyžádali je a nepředložili, aby to dohnali, udělali a pak teprve posuzovali, a posudkoví lékaři postupovali tak, jak mají.

Závěrem ustanovený zástupce žalobce uvedl, že činnost vykonával s nejlepším vědomím a svědomím, že jeho prací není jenom přikyvovat klientovi, ale upozorňovat i na skutečnosti, které mohou být problémové a pokud by toto nedělal, tak samozřejmě svoji práci neodvádí dobře; stejně tak doporučoval žalobci s ohledem na důkazní obtížnost tohoto řízení, že je tu možnost opakovaného podání žádosti s tím, že by teď, když už ví, kde byly potíže, mohl sám dát dohromady s praktickým lékařem všechny lékařské posudky dle jeho vlastních představ a mohl by si takto zařídit. Ohledně dříve přiznané odměny rozsudkem zdejšího soudu ve výši 7.700,- Kč potvrdil, že odměna mu byla uhrazena 5.1.2014 a požadoval odměnu v celkové výši 7.100,-Kč za řízení o kasační stížnosti před NSS (2.600,-Kč za 2 úkony právní služby/*porada s klientem a sepsání kasační stížnosti*/ a náhradu výdajů paušálem za 2 úkony) a opakované řízení před zdejším soudem, tj. 3.900,-Kč za 3 úkony právní služby /*porada s klientem dne 8.4.2014, návrh na provedení důkazů včetně opakované námítky podjatosti soudce dne 9.4.2014 a účast na soudním jednání dne 21.5.2014*/, tj. 3.000,-Kč, a náhradu výdajů paušálem za 3 úkony, tj. 900,-Kč, i náhradu za promeškaný čas ve výši 600,-Kč za dvě cesty z Blatné do Plzně a zpět (vzdálenost 61 km) vždy po třech půlhodinách jedna cesta, tj. 2 x 3 x 100,-Kč, na č. účtu 212501050/0600, VS: 1643/2012.

Závěrem zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby s odkazem na jejich stanoviska a výslech paní doktorky P.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 45 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., **správní řád**, žadatel může zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět; toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního

orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení. Podle § 66 odst. 1 písm. a) *správního řádu* řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel vzal svou žádost zpět.

Žalobce se žalobou ze dne 7.9.2012 domáhá zrušení napadeného usnesení žalované ze dne 10.7.2012 z důvodů v ní uvedených. Zdejší soud vázán právním názorem vysloveným NSS ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s.ř.s.) ze dne 6.3.2014 po provedení dalšího řízení v této věci *neshledal pochybení žalované o zastavení řízení usnesením ze dne 10.7.2012* poté, co žalobce dne 14.6.2012 na pracovišti LPS ČSSZ v Plzni, při jednání v řízení o jeho námitce proti rozhodnutí žalované ze dne 12.3.2012 o zamítnutí jeho žádosti o invalidní důchod, vzal písemným prohlášením učiněným formou úředního záznamu tuto námitku zpět. Soud totiž nezjistil, jak již konstatoval i v předchozích rozsudcích ze dne 5.6.2013 i 13.11.2013, že by byl na žalobce činěn nátlak, byl podveden či vydírán doktorkou (*posudkovou lékařkou ČSSZ*), jak tvrdil, aby vzal zpět podané námitky, jelikož z provedených důkazů toto nevyplývá a žalobce svá tvrzení neprokázal, i když na něm spočívá důkazní břemeno. Skutečnost, že žalobce byl seznámen lékařkou ČSSZ s výsledkem posouzení jeho zdravotního stavu při jednání dne 14.6.2012, který neodpovídal jeho představě, však není vydíráním ve smyslu tohoto slova, i když si to žalobce pro sebe takto vyhodnotil. Přitom žalobce sám dne 26.9.2012 v doplnění žaloby uvedl, že námitky vzal zpět, vlastně jen podepsal. Projev této vůle žalobce byl zadokumentován předmětným úředním záznamem, byl jím i vlastnoručně podepsán, tudíž tím dal dostatečně najevo svůj projev vůle a zpětvzetí námitek učinil zcela svobodně, vážně a srozumitelně, když projev jeho vůle byl zcela určitý, navíc uplynul i určitý časový úsek od jeho prohlášení o zpětvzetí námitek do doby, než předmětný úřední záznam podepsal, tudíž měl ještě i čas si celou věc rozmyslet a případně úřední záznam nepodepsat. Není-li totiž vyhověno žádosti pojištěnce, neznamená to, že není rozhodnuto v souladu s platnými právními předpisy. Soud nezjistil ani při vydání napadeného usnesení v této věci porušení *správního řádu*, tj. § 45 odst. 4 a § 66 odst. 1 písm. a), když řízení o námitkách žalovaná zastavila usnesením ze dne 10.7.2012 poté, co žalobce vzal zpět dne 14.6.2012 formou úředního záznamu námitky. Tvrzení žalobce, že po mozkové příhodě v roce 2010 je prostě trošku pomalejší i v chápání, což způsobilo, že nechápal, co podepsal, nebylo prokázáno žádnou založenou lékařskou zprávou, ani žádnou takovou lékařskou zprávu žalobce v průběhu dlouhého soudního řízení nepředložil, ani z obsahu posudkového spisu a v něm založených lékařských zpráv nevyplývá, že by prodělal mozkovou příhodu; i při všech jednání soudu žalobce reagoval na danou situaci okamžitě (viz zvukový záznam).

Při ústním jednání dne 21.5.2014 jako svědkyně posudková lékařka MUDr. M. P. jednak popsala průběh řízení, uvedla i skutečnosti o zdravotních postiženích žalobce, pro které však nelze přiznat žádný stupeň invalidity a zcela jednoznačně popřela, že na žalobce činila nátlak ohledně zpětvzetí námitek, ale myslí si, že ten nátlak byl ve směru opačném, tedy více na ni, ale ona ze svého posudkového závěru neohodlala ustoupit; neměla vůbec zájem na žalobce tlačit, posudek měla připravený, stačilo jej jen vytisknout, pokud by nevzal námitku zpět; žalobce poučila o zpětvzetí námitek a myslí si, že to nebyl nátlak, byla to pouze rada a rozhodně na tom (*zpětvzetí*) netrvala; poučen byl dostatečně, postupovala přesně podle etického kodexu a pravidel i podle metodického pokynu, který byl vydán. Ani *žalobcem reprodukováná nahrávka* u ústního jednání nepřinesla žádné jiné rozhodné skutečnosti, které by byly způsobily změnit důkazní situaci, jelikož se jedná o nepřiliš srozumitelnou nahrávku, z níž je jen zřejmé, že byl řešen požadavek žalobce o poskytnutí písemnosti o jeho zpětvzetí námitek nejmenovanými a blíže neupřesněnými pracovníci LPS, přičemž dle jmenované svědkyně, která byla reprodukcí přítomna, se nejednalo o vedoucí lékařku LPS ČSSZ v Plzni.

Zejména se však i přes přesvědčení žalobce nejedná o jednoznačné potvrzení toho, že byl vydírán a přinucen jmenovanou posudkovou lékařkou vzít zpět podanou námitku při jednání dne 14.6.2012, když na jeho tvrzení o vydírání ze strany pracovníc LPS nebyla absolutně žádná reakce, absolutně nic. Neznamená totiž, že pokud protistrana nereaguje tak, jak si žalobce představuje, že má pravdu on, protože záleží pouze na dotyčné osobě či osobách, zda a jakým způsobem či v jakém rozsahu se rozhodnou na předmětnou situaci reagovat.

Za zjištěné situace soudu nezbyvá než znovu opakovaně konstatovat, že nedošlo k žádné změně skutkového stavu oproti předchozímu řízení doplněného nyní výsledkem svědkyně MUDr. P. a reprodukcí předmětné nahrávky pořízené žalobcem bez vědomí nahrávaných osob; ani úřední záznam vyhotovený dne 14.6.2012 nevzbuzuje vůbec žádné pochybnosti o tom, že žalobce vlastnoručně podepsal dvě vyhotovení úředního záznamu, z čehož jedno vyhotovení bylo založeno do posudkového spisu a druhé bylo zasláno ČSSZ do Prahy, přičemž na jeho základě bylo vydáno napadené usnesení ze dne 10.7.2012 o zastavení řízení o námitkách v souladu s § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu, jak již bylo zjištěno v předchozím řízení a je podrobně popsáno v odůvodnění rozsudků zdejšího soudu ze dne 5.6. i 13.11.2013, na něž soud pro stručnost odkazuje, jelikož byly doručeny účastníkům tohoto řízení. Soud nemá důvod pochybovat, že žalobce zpětvzetí námitek učinil zcela svobodně, vážně a srozumitelně, přičemž jeho projev vůle byl určitý, i když on je nyní přesvědčen o tom, že tak učinil pod nátlakem, což však neprokázal a neprokázal ani jakýkoliv důvod k takovému jednání ze strany jmenované posudkové lékařky či svědkyně J. F.

Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl v této věci soud znovu k závěru, že *žaloba není důvodná*, neboť z obsahu dávkového spisu vedeného ohledně žalobce žalovanou i z posudkového spisu OSSZ Klatovy a v nich založených originálů úředního záznamu, tedy dvou originálů, je nezpochybnitelné, že dne 14.6.2012 žalobce vzal zpět podané námitky, což potvrdila i soudem opakovaně slyšená svědkyně J. F., tajemnice LPS, která uvedla i další podrobnosti v této věci a odpověděla i na otázky položené jí při ústním jednání dne 13.11.2013 žalobcem a jeho zástupcem, rovněž svědkyně MUDr. P. potvrdila, že na žalobce nebyl činěn žádný nátlak na zpětvzetí námitek a žalobce opak neprokázal i přes své přesvědčení. Žalobce však má stále možnost podat novou žádost o invalidní důchod od požadovaného data, jak ostatně uvedl i NSS v posledním odstavci rozsudku ze dne 6.3.2014.

Ze všech shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl (výrok I. rozsudku) podle § 78 odst. 7 s.ř.s.* (soud zamítne žalobu, není-li důvodná). *Napadené usnesení žalované ze dne 10.7.2012 shledal soud jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť když žalobce vzal zpět dne 14.6.2012 podanou námitku proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.3.2012, žalovaná postupovala zcela v souladu s citovanými paragrafy správního řádu a řízení o námitkách zastavila. Žalobce opakovaně potvrdil zpětvzetí námitek, přičemž není rozhodné, že si pro sebe vyhodnotil, že je vzal zpět pod nátlakem, což dosud neprokázal; žalobce ani neprokázal, že byl v předmětné době natolik zdravotně indisponován, že nebyl schopen vnímat své jednání, proto zpětvzetí námitek je projevem vážně míněné svobodné vůle, kterou žalobce vyjádřil ve shora citovaném úředním záznamu.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Pro řízení o kasační stížnosti byl žalobci ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Protože rozsudek ze dne 5.6.2013 a tedy i výrok III. o přiznání odměny dříve ustanovenému zástupci žalobce advokátce JUDr. S. Panuškové v požadované částce 6.000,-Kč, když požadované náklady řízení (odměna za zastupování) byly v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*, byl zrušen rozsudkem NSS ze dne 28.8.2013 a poté byl zrušen i rozsudek zdejšího soudu ze dne 13.11.2013 rozsudkem NSS ze dne 6.3.2014, bylo proto nutno znovu rozhodnout o této odměně, i když již byla uhrazena zdejším soudem dne 31.7.2013.

Současnému zástupci žalobce ustanovenému rozsudkem NSS ze dne 28.8.2013 Mgr. D. Šenkyříkovi byla přiznána odměna ve výši 7.700,-Kč - výrok IV. rozsudku zdejšího soudu ze dne 13.11.2013, který byl následně zrušen rozsudkem NSS ze dne 6.3.2014, bylo proto nutno znovu rozhodnout o této odměně, i když již byla uhrazena dne 5.1.2014. Za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 13.11.2013 a v řízení po vydání zrušujícího rozsudku NSS ze dne 6.3.2014 byla jmenovanému přiznána odměna v celkové výši 7.100,-Kč za 5 úkonů právní služby (á 1.000,-Kč za úkon) 5.000,-Kč, za 5 náhrad výdajů paušálem (á 300,-Kč za úkon) 1.500,-Kč a také náhrada za promeškaný čas (§ 14 advokátního tarifu) ve výši 600,-Kč za celkem 6 půlhodin (á 100,-Kč za každou i jen započatou půlhodinu) za dvě cesty z Blatné do Plzně a zpět, jelikož požadovaná částka je v souladu se shora citovanými paragrafy advokátního tarifu. Přiznaná částka bude vyplacena ve stanovené lhůtě (*výrok IV. rozsudku*), kterou soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno; nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 21. května 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně